

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 21. travnja 2010.

Apostolsko putovanje na Maltu

Draga braćo i sestre!

Kao što znate, protekle subote i nedjelje bio sam na apostolskom putovanju u Malti i na njemu bih se danas elio ukratko zadržati. Povod mojemu pastoralnome putovanju bila je 1950. obljetnica brodoloma apostola Pavla na obalama malteškog otočja i njegova otprilike tromjesečnog boravka na tim otocima. Taj se događaj moe smjestiti oko 60. godine te je s podosta pojedinosti opisan u knjizi Djela apostolskih (27-28). Kao što je bio slučaj sa sv. Pavlom, i ja sam iskusio srdačan prijem Malteana - uistinu izvanredan - i za to još jednom izraavam najivlju i najsrdačniju zahvalnost Predsjedniku Republike, Vladi i drugim dravnim vlastima, te bratski zahvaljujem biskupima u toj zemlji kao i svima koji su surađivali u pripravi toga svečanog susreta Petrova nasljednika i malteških itelja. Povijest toga naroda već je gotovo dvije tisuće godina neodvojiva od katoličke vjere koja prima njegovu kulturu i njegove tradicije. Kae se, naime, da u Malti postoje čak 365 crkve, "po jedna za svaki dan u godini", što je vidljivi znak te duboke vjere!

Sve je počelo s onim brodolomom. Nakon što je 14 dana bila nošena strujom, tjerana vjetrovima, lađa koja je apostola Pavla i mnoge druge nosila u Rim nasukala se na plićak otoka Malte. Zato sam, nakon vrlo srdačnog susreta s Predsjednikom Republike u glavnome gradu La Valletti - koji je bio urešen radosnim pozdravom tolikih mladića i djevojaka - odmah otišao na hodočašće u takozvanu "Špilju sv. Pavla" kod Rabata, kako bih se načas arko pomolio. Tamo sam također imao prigodu pozdraviti veliku skupinu malteških misionara. Pomisao na to maleno otočje usred

Sredozemlja, i na način kako je na nj došlo sjeme evanđelja, potiče na osjećaj velikog divljenja zbog otajstvenih planova boanske providnosti. Spontano čovjeku dođe zahvaliti Gospodinu a i sv. Pavlu koji je usred one strahovite oluje sačuvao povjerenje i nadu te ih je prenio i na suputnike. Onaj je brodolom, ili bolje Pavlov boravak na Malti koji je uslijedio, rodio gorljivu i pouzdanu kršćansku zajednicu, koja je nakon dvije tisuće godina još uvijek vjerna evanđelju te se trsi povezati ga sa sloenim pitanjima suvremenog doba. To, naravno, nije uvijek lako, niti dolazi samo po sebi, nego malteški puk u kršćanskom pogledu na ivot znade pronaći odgovore na nove izazove. Znak za to je, primjerice, činjenica da je znao očuvati postojanim duboko poštovanje prema još nerođenom ivotu i prema svetosti braka, izabravši da u pravni poredak zemlje ne uvede pobačaj i rastavu.

Zato je moje putovanje imalo za cilj učvrstiti u vjeri Crkvu koja je u Malti, tu vrlo ivu stvarnost koja je čvrsto sazdana i nazočna na teritoriju Malte i Goza. Sva se je ta zajednica sabrala u Floriani, na itnome trgu, pred crkvom Sv. Publija, gdje sam slavio misu uz revno sudjelovanje naroda. Bila mi je velika radost, pa i utjeha, osjetiti veliku gorljivost onoga naroda koji stvara utisak velike obitelji koju su okupili vjera i kršćansko viđenje ivota. Nakon slavlja, elio sam susresti nekoliko osoba koje su rtve zloporaba od strane pripadnika klera. S njima sam, u potresenosti, podijelio patnju, molio sam s njima zajamčivši im djelovanje Crkve.

Ako Malta ostavlja dojam velike obitelji, ne treba misliti da je ona zbog geografskog poloaja društvo "izolirano" od svijeta. Nije tako, a to se primjerice vidi po kontaktima koje Malta odrava s mnogim zemljama a i po činjenici da se malteški svećenici nalaze u mnogim zemljama. Doista, malteške obitelji i upe znale su kod tolikih mladih odgojiti osjećaj za Boga i za Crkvu, tako da su mnogi od njih znali velikodušno odgovoriti na Isusov poziv te postali svećenici. Među njima su mnogi prigrlili misionarsku zadaću ad gentes, u dalekim zemljama, baštineći apostolski duh koji je poticao sv. Pavla da nosi evanđelje onamo gdje još nije stiglo. To je aspekt koji sam rado naglašavao, tj. da se "vjera snai dok se daje" (Enciklika Redemptoris missio, 2). Na panju te vjere Malta se razvila te se sada otvara različitim gospodarskim, društvenim i kulturnim stvarnostima, kojima nudi svoj dragocjeni doprinos.

Jasno je da se u tijeku stoljeća Malta često morala braniti - to se vidi i po njezinim utvrdama. Strateški poloaj malenoga otočja očito je privlačio pozornost različitih političkih i vojnih sila. Ipak, najdublji poziv Malte je kršćanski poziv, tj. sveopći poziv mira! Slavni malteški kri koji svi povezuju s tom zemljom, mnogo se puta nadvijao usred sukoba i sporenja, no, Bogu hvala, nikada nije izgubio svoje istinsko i trajno značenje: on je znak ljubavi i pomirenja - i to je pravi poziv naroda koji prihvaćaju i prianjaju uz kršćansku poruku!

Prirodno kriište, Malta je u središtu migracijskih putova. Muevi i ene, kao jednoć sv. Pavao, iskrcavaju se na malteške obale, katkad pritisnuti doista teškim ivotnim uvjetima, nasiljem i progonima, a to naravno donosni sa sobom sloene humanitarne, političke i pravne probleme, probleme čija rješenja nisu lagana, ali ih treba traiti ustrajno i odlučno, usklađujući zahvate na

međunarodnoj razini. Dobro je da se tako čini u svim zemljama koje u korijenima svojih ustavnih povelja i svojih kultura imaju kršćanske vrijednosti.

Izazov da se današnja sloenost povee s vječnom vrijednošću evanđelja privlačan je za sve, no osobito za mlade. Novi ga naraštaji doista snanije opaaju te sam stoga i u Malti elio da, unatoč kratkoći svojega pohoda, ne izostane susret s mladima. Bio je to trenutak dubokog i ivog dijaloga, koji su dodatno uljepšali okruenje u kojemu se odvijao - luka u Valletti - kao i oduševljenje mladih. Nisam mogao ne podsjetiti ih na mladenačko iskustvo sv. Pavla, iskustvo je koje bilo izvanredno, jedinstveno, a ipak kadro progovarati novim naraštajima svakoga vremena, zbog korjenite promjene koja je uslijedila nakon susreta s Uskrslim Kristom. Gledao sam dakle na mlade Malteane kao na potencijalne baštinike duhovne avanture sv. Pavla, koji su kao i on pozvani otkriti ljepotu Boje ljubavi koju nam je darovao u Isusu Kristu; prigrliti otajstvo njegova kria; biti pobjednici upravo u kušnjama i nevoljama; ne bojati se ivotnih "oluja", niti brodoloma, jer je plan Boje ljubavi veći i od oluja i brodoloma.

Dragi prijatelji, to je, u saetku, poruka koju sam prenio u Malti. No, kao što sam napomenuo, toliko je toga što sam i sam primio od te Crkve, od tog od Boga blagoslovljenog naroda koji je znao vrijedno surađivati s njegovom milošću. Neka po zagovoru apostola Pavla, sv. Georgea Prece, svećenika, prvog malteškoga sveca, i Djevice Marije koji vjernici Malte i Goza štiju s tolikom pobonošću, uvijek napreduje u miru i prosperitetu.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

S uskrsnom radošću pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a na poseban način vjernike iz upe Svetog Martina iz Dugog Sela i upe Svetog Vinka iz Vinkovaca! Svojim ivotom veličajte Gospodina te molite za vaše svećenike kao i za nova duhovna zvanja u vašem narodu. Hvaljen Isus i Marija!